

Dosarul nr. 2ra-2102/17

Instanța de fond: Judecătoria Ungheni – A. Parfeni,

Instanța de apel: CA Bălți – T. Duca, E. Grumeza, S. Procopciuc,

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Iraida Cotruța,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Iraida Cotruța împotriva Primăriei orașului Cornești și Consiliului local Cornești, r-nul Ungheni cu privire la acordarea spațiului locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din data de 04 octombrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de către Iraida Cotruța, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ungheni din data de 10 iunie 2016,

C O N S T A T Ă :

Iraida Cotruța la data de 23 ianuarie 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei și Consiliului or. Cornești, r-nul Ungheni, prin care a solicitat acordarea spațiului locativ (f.d. 3).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că începând cu luna septembrie 1989 a fost angajată în URECOOP Ungheni, or. Cornești, ca tânăr specialist. Tot atunci a fost pusă la evidență pentru a primi spațiu locativ de la Primăria or. Cornești.

Ulterior, de nenumărate ori s-a adresat cu cerere către Primăria or. Cornești, prin care a solicitat acordarea spațiului locativ, însă i s-a refuzat din lipsa spațiului locativ liber.

Astfel, în opinia reclamantei este îndreptățită să solicite acordarea spațiului locativ, ori aceasta este bolnavă, dispune de gard de invaliditate, iar spațiul locativ, care l-a moștenit de la mama sa este în stare avariata. Nu are surse financiare pentru a procura un alt spațiu locativ.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din data de 10 iunie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Iraida Cotruța, ca fiind neîntemeiată (f.d. 91,93-96).

Curtea de Apel Bălți prin decizia din data de 04 octombrie 2016 a respins apelul declarat de Iraida Cotruța, a menținut hotărârea Judecătoriei Ungheni din data de 10 iunie 2016 (f.d. 111,112-114).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 22 august 2017 Iraida Cotruța a contesta-o cu recurs, solicitând soluționarea litigiului conform legislației (f.d. 121-122).

În motivarea recursului recurenta a invocat dezacordul cu hotărârile adoptate, precum și faptul că cauza a fost examinată superficial. De asemenea, aceasta a indicat, că a omis termenul de adresare cu recurs din vina avocatului, care a dus-o în eroare privind efectuarea actelor de procedură necesare.

La data de 15 noiembrie 2017 Primăria orașului Cornești, r-nul Ungheni a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului (f.d. 148).

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Iraida Cotruța este inadmisibil din considerentele ce preced.

În conformitate cu prevederile art. 433, lit. b) CPC „cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434”.

Potrivit art. 434 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, se atestă că indiferent de temeiurile invocate de către părți sau participanții la proces, în cazul în care exista dovada comunicării hotărârii/deciziei integrale, recursul declarat de către ei după expirarea termenului de două luni se consideră inadmisibil, ca fiind depus cu omiterea termenului prevăzut la art. 434 CPC.

Instanța de recurs menționează, că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 04 octombrie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 31 octombrie 2016 (f.d. 115). Potrivit avizului de recepție Iraida Cotruța a recepționat decizia instanței de apel la data de 08 noiembrie 2016 (f.d. 116).

Deși, recurenta Iraida Cotruța pretinde că a omis termenul de depunere a recursului din cauza că a fost dusă în eroare de avocat, nu a prezentat probe în susținerea acestui punct de vedere și nici nu a solicitat repunerea recursului în termen.

În conformitate cu art. 111 alin. 3 CPC termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Potrivit art. 112 alin. 1 CPC, termenul stabilit în luni expiră pe data respectivă a ultimei luni a termenului. Dacă ultima lună nu are data respectivă, termenul expiră în ultima zi a lunii.

La caz, instanța de recurs reține că, potrivit avizului de recepție Iraida Cotruța a recepționat decizia Curții de Apel Bălți la data de 08 noiembrie 2016, prin urmare, termenul de declarare a recursului a început să curgă din 09 noiembrie 2016 și a expirat la 09 ianuarie 2017.

Astfel, este evident că prin depunerea cererii de recurs la 29 august 2017, recurenta a depășit aproximativ cu 8 luni și 20 zile termenul de îndeplinire a actului de procedură, prevăzut în art. 434 CPC. În același context, completul de judecată susține că intervalul de timp de 2 luni este unul rezonabil și suficient, ceea ce implică, în mod special, studierea actului judecătoresc pronunțat, documentarea juridică adecvată pentru apărarea intereselor, tehnoredactarea cererii de recurs și deplasarea pentru depunerea cererii menționate sau expedierea acesteia la sediul instanței competente, prin intermediul serviciului poștal.

Aici, instanța de recurs reamintește recurenteii, că întru respectarea exigențelor art. 434 alin. 2 CPC, omiterea termenului chiar și cu o singură zi, nu poate constitui o excepție de la regula generală. Subsidiar la cele relatate, secțiunea a 2-a din capitolul XXXVIII al CPC nu operează cu instituția suspendării sau întreruperii cursului prescripției.

Potrivit art. 56 alin. 3 CPC participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Buna-credință prezumă, că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței și să respecte termenele prevăzute de lege.

În corespundere cu art. 10 alin.3 CPC sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în dependență de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Argumentul recurenteii, precum că, nu a îndeplinit în termen actul de procedură fiind dusă în eroare de către avocatul acesteia, nu poate fi reținut de instanța de recurs, ori potrivit art. 75 alin. 4 CPC actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. *Culpa reprezentantului este echivalentă culpei părții.*

Prin urmare, termenul de 2 luni de declarare a recursului, care conform art. 434, alin. 2 CPC, este unul de decădere și nu poate fi restabilit, urma a fi respectat întocmai de către recurenta Iraida Cotruța.

La acest segment se va reitera, că o astfel de soluție este compatibilă și cu respectarea standardelor inserate în Convenția europeană a Drepturilor omului, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, *reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.*

Drept urmare, se reține că Iraida Cotruța a depus cererea de recurs cu omiterea termenului prevăzut la art. 434 CPC, care este termen de decădere și nu poate fi restabilit, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. b), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Iraida Cotruța, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas